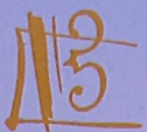

12

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

2004

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

■ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΜΥΡΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ
ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.)

■ Πρόεδρος

Κωνσταντίνος Γιακουμής

■ Αντιπρόεδρος

Κωνσταντίνος Χατζηκωνσταντίνου

■ Μέλη

Κωνσταντίνος Ζέρβας

Μαρία Τούρτα

Ιφιγένεια Παραστατίδου

Συντονισμός - Επιμέλεια Ύλης: Φίλιππος Χατζησίμου
Μουσικολογική Επιμέλεια: Evelin Voigtmann
Γραφιστική επεξεργασία: Visual Options
Φωτογραφίες Κ.Ο.Θ.: Visual Options
Διαχωρισμοί: "Χρωμανάλυση"
Εκτύπωση: Κουρτίδης Μυλαράκης

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ **ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2004**

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ **ΩΡΑ 21:00**

Μύρων Μιχαηλίδης

διευθυντής ορχήστρας

Δημήτρης Τουφεξής

πίانو

M.I.Glinka

Εισαγωγή από την όπερα "Russlan and Ludmilla"

200 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΜΙΚΗΑΙΛ ΙΒΑΝΟΒΙΤΣΧ ΓΛΙΝΚΑ

5'

D.Shostakovich

Κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα,

No. 2, έργο 102, σε φα μείζονα

I.Allegro, II.Andante, III.Allegro

16'

διάλειμμα

S. Rachmaninoff

Συμφωνία No. 2, έργο 27, σε μι ελάσσονα

I.Largo, II.Rondo, III.Adagio, IV.Allegro vivace

55'

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης - Κ.Ο.Θ. ιδρύθηκε το 1959 από το Σόλωνα Μιχαηλίδη, με τον τίτλο «Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος».

Αρχικά αποτέλεσε τμήμα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης, αριθμώντας πενήντα μόλις μέλη. Το 1969, χάρη στις προσπάθειες του ιδρυτή της, κρατικοποιήθηκε και πήρε τη σημερινή της ονομασία.

Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική «σκυτάλη» της: πρώτος ο Σόλων Μιχαηλίδης και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλτάς, ο Κάρολος Τρικολίδης (αναπληρωτής), ο Κοσμάς Γαλιλαίας, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης (αναπληρωτής), ο Λεωνίδας Καβάκος και ο Μίκης Μιχαηλίδης (αναπληρωτής). Σήμερα, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αριθμεί εκατό περίπου μουσικούς και διευθυντής της είναι ο Μύρων Μιχαηλίδης.

Από την αρχή της καλλιτεχνικής της διαδρομής η Κ.Ο.Θ. συμπεριέλαβε στο πρόγραμμά της ένα πλούσιο ρεπερτόριο, από το μπαρόκ μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 20ου αιώνα, με στόχο πάντα την ανάδειξη του μουσικού πολιτισμού συνολικά και πέρα από τα όρια του κλασικού. Πρωταρχικός στόχος της είναι η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης και η προώθηση νέων ταλέντων.

Επί σειρά ετών διοργανώνει διαγωνισμούς νέων καλλιτεχνών παρουσιάζοντας τους επιτυχόντες στις συναυλίες της και προσφέροντάς τους το πρώτο βήμα στο ξεκίνημα της σταδιοδρομίας τους.

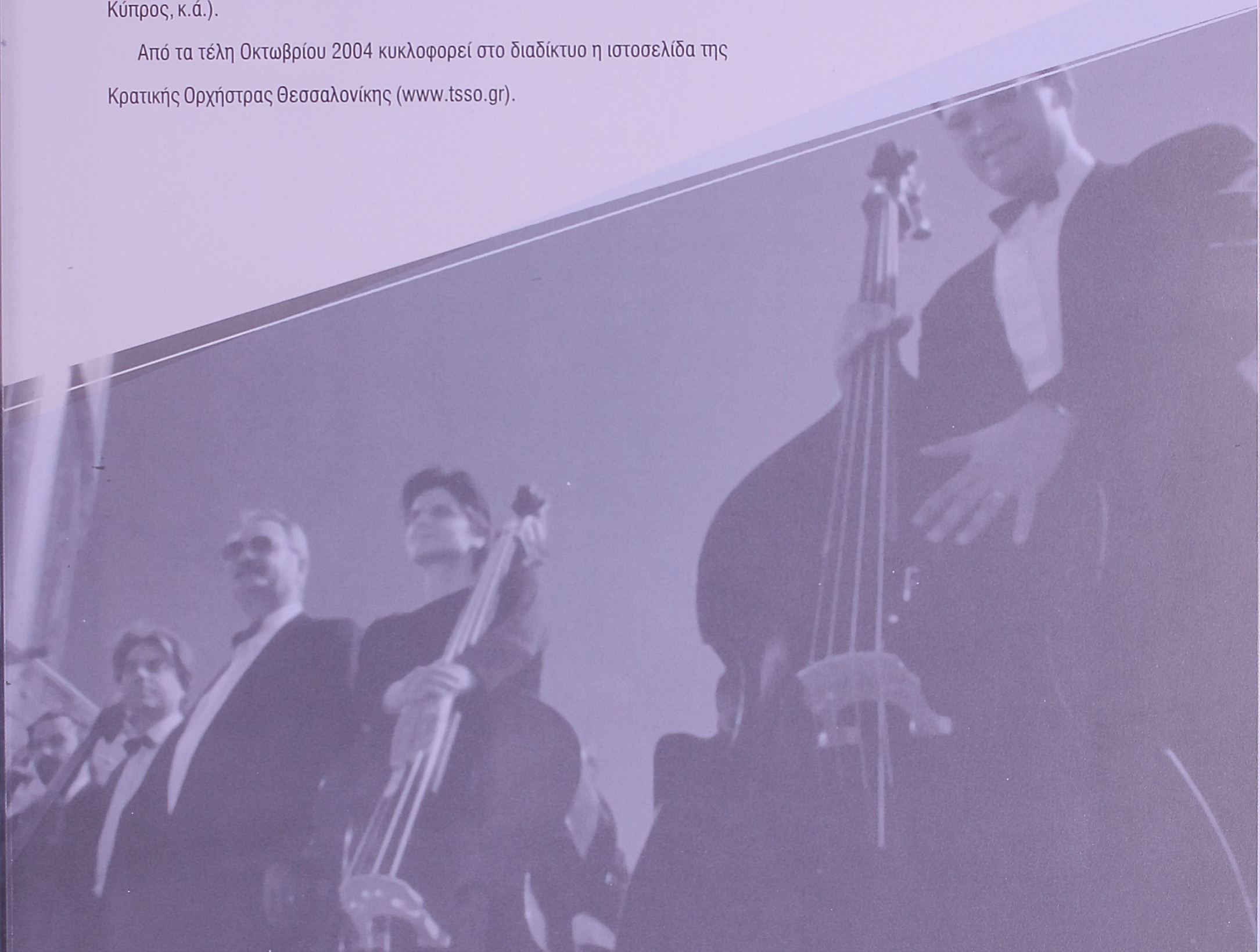
Πολλές ήταν επίσης οι πανελλήνιες και παγκόσμιες πρώτες εκτελέσεις έργων ελλήνων και ξένων συνθετών που πραγματοποίησε.

Διάσημοι Έλληνες και ξένοι αρχιμουσικοί, καθώς και σολίστ διεθνούς ακτινοβολίας έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ. όπως: L. Pavarotti, A. Khachaturian, Y. Horenstein, E. Kurtz, Y. Simonov, Οδ. Δημητριάδης, M. Rostropovich, N. Gutman, M. Maisky, Δ. Σγούρος, V. Ashkenazy, P. Badura-Skoda, N. Magalov, L. Kogan, R. Ricci, Λ. Καβάκος, V. Tretjakov, V. Spivakov, C. Katsaris, L. Berman, P. Fournier, B. L. Gelber, W. Nelson, C. Mandeal, K. Πασχάλης και άλλοι.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης εμφανίζεται ετησίως σε σημαντικά φεστιβάλ τόσο της Ελλάδας (Φεστιβάλ Αθηνών-Ηρώδειο, Δημήτρια, Φεστιβάλ Φιλίππων) όσο και του εξωτερικού (International Festival "Zino Francescatti" - Μασσαλία, Φεστιβάλ Eclectic, Βαλένθια, Διεθνές Φεστιβάλ «Κύπρια»- Κύπρος, κ.ά.).

Από τα τέλη Οκτωβρίου 2004 κυκλοφορεί στο διαδίκτυο η ιστοσελίδα της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης (www.tssso.gr).

διευθυντής ορχήστρας
ΜΥΡΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Ο Μύρων Μιχαηλίδης εμφανίζεται συχνά τα τελευταία χρόνια στην Ευρώπη διευθύνοντας γνωστά επαγγελματικά μουσικά σύνολα. Παράλληλα έχει αποκτήσει μεγάλη διοικητική εμπειρία ως διευθυντικό στέλεχος σε μεγάλους καλλιτεχνικούς οργανισμούς.

Στη διοικητική του δραστηριότητα συνεπικουρούν και οι νομικές σπουδές του (Πτυχιούχος Νομικής του Πανεπιστημίου της Αθήνας).

Από το 1999 έως σήμερα διατέλεσε Μόνιμος Αρχιμουσικός και Διευθυντής Σπουδών στην Όπερα της Ανατολικής Σαξωνίας στη Γερμανία.

Μεγάλη βαρύτητα έχει δώσει στην προβολή του ελληνικού πολιτισμού και ιδιαίτερα της ελληνικής μουσικής δημιουργίας και των νέων ελλήνων καλλιτεχνών στο εξωτερικό.

Έχει λάβει εξαιρετικές κριτικές, σε ευρείας κυκλοφορίας έγκριτα περιοδικά όπως το "Das Orchester" και το "Opernwelt", καθώς και σε μεγάλες γερμανικές εφημερίδες, όπως η "Sächsische Zeitung", η "Berliner Morgenpost", η "Der Tagespiegel" κ.α.

Γεννήθηκε το 1968 στο Ηράκλειο Κρήτης, όπου πήρε και τα πρώτα μαθήματα πιάνου σε μικρή ηλικία. Συνέχισε τις σπουδές του στην Αθήνα όπου και αποφοίτησε στο πιάνο (με Α΄ Βραβείο) και στα ανώτερα θεωρητικά.

Κατόπιν έγινε δεκτός στην Ανώτατη Μουσική Ακαδημία του Βερολίνου, όπου και έλαβε Δίπλωμα Διεύθυνσης Ορχήστρας με Άριστα δίπλα στον καθηγητή Hans-Martin Rabenstein. Παράλληλα παρακολούθησε σεμινάρια Διεύθυνσης Ορχήστρας με τον Μιητιάδη Καρύδη στη Δρέσδη και μαθήματα με τον Simon Rattle (Διευθυντή Φιλαρμονικής του Βερολίνου).

Υπήρξε ο ιδρυτής και ο πρώτος Μουσικός Διευθυντής της Ορχήστρας Εγχόρδων Νέων στην Κρατική Μουσική Σχολή του Σαίνεμπεργκ στο Βερολίνο όπου διατέλλεσε επίσης Καθηγητής Ρεπερτορίου Όπερας και Μουσικής Δωματίου.

Από το 1997 έως το 1999 διατέλλεσε Βοηθός Καλλιτεχνικού Διευθυντή με καθήκοντα Αρχιμουσικού στην Όπερα της Ανατολικής Σαξωνίας του Γκαίρλιτς.

Συνεργάστηκε με πλήθος συμφωνικών ορχηστρών, όπως η Συμφωνική Ορχήστρα του Βερολίνου, η Ορχήστρα της Όπερας της Ανατολικής Σαξωνίας, η Φιλαρμονική του Μαγδεμβούργου, η Φιλαρμονική του Νέου Βρανδεμβούργου, η Συμφωνική Ορχήστρα της Θουριγγίας, η Ορχήστρα της Κάτω Σιλεσίας (Πολωνία και Τσεχία) αλλά και με ορχήστρες νέων, όπως η Ορχήστρα της Ανώτατης Μουσικής Ακαδημίας του Βερολίνου και η Eurojuvenes Symphony Orchestra με την οποία απέσπασε και βραβείο στο Φεστιβάλ της Καρλσρούης το 2000.

Συμμετείχε ως Διευθυντής Ορχήστρας σε Φεστιβάλ και επετειακές εκδηλώσεις με ιδιαίτερη αναφορά στο 13^ο Φεστιβάλ Σύγχρονης Μουσικής στη Δρέσδη (1999) και στην πανηγυρική συναυλία της Επετείου της Γερμανικής Ενοποίησης (3 Οκτωβρίου 2003).

Στην Ελλάδα, έχει εμφανισθεί στα φεστιβάλ Ηρακλείου και Ρεθύμνου, διευθύνοντας την Ορχήστρα της Ανώτατης Μουσικής Ακαδημίας του Βερολίνου.

Στην Ελλάδα συνεργάζεται συχνά με την Εθνική Λυρική Σκηνή διευθύνοντας παραγωγές Όπερας, όπως «Τόσκα», «Τα Παραμύθια του Χόφμαν», «Ελιξήριο του Έρωτα» και Φεντόρα». Έχει επίσης συνεργαστεί με την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών και την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ.

Επίσης έχει πραγματοποιήσει, σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Κρήτης, παραγωγή CD με το «Άξιον Εστί» του Μίκη Θεοδωράκη, ενώ ετοιμάζεται η παραγωγή σε CD της δεύτερης συμφωνίας του Ραχμάνινοφ με την Ορχήστρα της Ανατολικής Σαξωνίας από ζωντανή ηχογράφιση.

Στο συγγραφικό του έργο ιδιαίτερη αναφορά αξίζει στη συγγραφή εξειδικευμένης καλλιτεχνικής και τεχνικοοικονομικής μελέτης για τη δημιουργία Συμφωνικής Ορχήστρας στην Ελλάδα (2003).

ΠΙΑΝΟ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΟΥΦΕΞΗΣ

Ο Δημήτρης Τουφεξής έχει μία εξέχουσα θέση στη νέα γενιά των διεθνών βιρτουόζων του πιάνου. Με ένα ευρύτατο ρεπερτόριο, από τη μουσική Μπαρόκ έως και τη μουσική των συνθετών του αιώνα μας, έχει αποσπάσει δικαίως την αγάπη του φιλόμουσου κοινού και τις πιο λαμπρές κριτικές από τους κριτικούς.

Μετά το επιτυχημένο ντεμπούτο του, το 1981, στη Νέα Υόρκη και το 1987, στο Carnegie Hall και το Kennedy Center και μια θριαμβευτική περιοδεία στην Ευρώπη, προσκαλείται συνεχώς στα μεγάλα κέντρα της μουσικής, δίνοντας περισσότερες από 60 συναυλίες το χρόνο.

Τα τελευταία χρόνια έχει εμφανιστεί, σαν σοφίστ, με τις μεγαλύτερες ορχήστρες του κόσμου, όπως της Νέας Υόρκης, της Βοστώνης, του Καΐρου, της Βαρσοβίας, του Σνάτλ, του Πίτσμπουργκ, του Τόκιο, της Ρώμης, του Σίντνεϋ.

Έχει δώσει ρεσιτάλ στην Ελβετία, στην Ιταλία, στην Αγγλία, στο Ισραήλ, στο Βέλγιο, στον Καναδά, στη Ν. Αμερική, στην Ταϊβάν, στη Ρωσία, στην Ελλάδα, στην Κύπρο.

Έχει πάρει μέρος, με μεγάλη επιτυχία, σε φεστιβάλ, όπως το Caramoor, το Bar Harbor, το Musikfest, το Φεστιβάλ Three Rivers, το Φεστιβάλ Τζίνας Μπαχάουερ στην Ελλάδα και σε αναρίθμητες μουσικές συναντήσεις.

Ο Δημήτρης Τουφεξής γεννήθηκε στην Αίγυπτο από Έλληνες γονείς και άρχισε εκεί τις μουσικές σπουδές του, με δάσκαλο τον πιανίστα πατέρα του, σε ηλικία τριών ετών. Το 1962, με την επιστροφή τους στην Ελλάδα, ο νεαρός πιανίστας πήρε την πρώτη του υποτροφία από το Εθνικό Ωδείο της Αθήνας.

Το 1963, μετά από ειδική ακρόαση, πέτυχε μια διπλή υποτροφία από το Julliard School της Νέας Υόρκης, όπου και φοίτησε παρακολουθώντας συγχρόνως και το Μουσικό Επαγγελματικό Σχολείο. Από το Julliard School of Music έχει πάρει Bachelor's και Master's degrees.

Έχει κερδίσει πολλές διακρίσεις και βραβεία, όπως το πρώτο βραβείο στο διεθνή Διαγωνισμό Πιάνου "Pittsburgh Symphony's Three Rivers", το βραβείο "Wurlitzer" επί τέσσερις συνεχείς φορές και το βραβείο της εφημερίδας New York Times, "The New York Times Prize".

Πρόσφατα έκανε στο Λονδίνο μια σειρά εγγραφών για το BBC και πραγματοποίησε περισσότερες από 350 τηλεοπτικές εμφανίσεις στις Η.Π.Α. (Νέα Υόρκη, Ουάσιγκτον Λευκό Οίκο) και στα Ηνωμένα Έθνη. Το 1992 ηχογράφησε στην Αμερική μια σειρά δίσκων compact, για λογαριασμό της εταιρείας Philips. Στην Ελλάδα κυκλοφορεί ήδη, με μεγάλη επιτυχία, compact disc με τίτλο «Ρομαντικά αριστουργήματα για πιάνο» με έργα των Mendelssohn, Chopin, και Liszt.

Ο Δημήτρης Τουφεξής δεν είναι μόνο ένας διακεκριμένος και ταλαντούχος πιανίστας, διευθύνει επίσης με μεγάλη επιτυχία την Ορχήστρα Δωματίου του Αμερικανικού Κολλεγίου (Deree), στο οποίο είναι μόνιμος καλλιτέχνης καθηγητής (Artist in Residence). Είναι μια ορχήστρα που ο ίδιος δημιούργησε και οργάνωσε. Σαν σολίστ και διευθυντής ορχήστρας συγχρόνως πραγματοποίησε, με μεγάλη επιτυχία, αρκετές εμφανίσεις, οι οποίες απέσπασαν θερμά σχόλια από τον Τύπο και του κριτικούς.

Τις δύο προηγούμενες καλλιτεχνικές περιόδους πραγματοποίησε έξι περιοδείες στις Η.Π.Α. Την επόμενη καλλιτεχνική περίοδο θα κάνει περιοδεία στην Ευρώπη, στη Β. Αμερική και στην Αυστραλία.

MIKHAIL I. GLINKA

200 χρόνια πριν, το 1804, γεννήθηκε ο Μιχαήλ Ιβάνοβιτς Γκλίνκα στο Novospasskoe, κοντά στο Smolensk της Λευκορωσίας και πέθανε το 1857 στο Βερολίνο. Θεωρείται ο πατέρας της ρωσικής μουσικής. Στην Πετρούπολη πήρε τα πρώτα μαθήματα πιάνου και βιολιού και άρχισε να συνθέτει ως αυτοδίδακτος. Το 1830 έκανε ένα ταξίδι τριών ετών στην Ιταλία, όπου εξοικειώθηκε με τις όπερες των Μπελίνι, Ντονιτσέτι και Ροσσίνι. Επιστρέφοντας στην πατρίδα του, έμεινε πέντε μήνες στο Βερολίνο και έκανε μαθήματα σύνθεσης και αντίστιξης με τον S. Dehn. Πίσω στη Ρωσία συνέθεσε την πρώτη του όπερα, «Ιβάν Σουσάνιν» ή «Μία ζωή για τον τσάρο» που είχε τεράστια επιτυχία. Ήταν η πρώτη όπερα στην οποία ένας απλός χωρικός γινόταν ο πρωταγωνιστής του έργου και ταυτόχρονα ένας ηρωικός και τραγικός χαρακτήρας.

Απ' το 1837 ως το 1839 ήταν διευθυντής της εκκλησιαστικής χορωδίας των ανακτόρων. Το 1842 ανέβηκε η δεύτερη όπερά του «Ρουσλάνος και Λουντμίλλα», βασισμένη σ' ένα κείμενο του Πούσκιν. Ακολούθησε ένα ταξίδι στη Γαλλία, όπου γνωρίστηκε με τον Μπερλιόζ ήταν ο πρώτος Ρώσος συνθέτης του οποίου έργα ακούστηκαν στη Γαλλία και στην Ισπανία, όπου γνώρισε την ισπανική λαϊκή μουσική, από την οποία εμπνεύστηκε δύο φαντασίες για ορχήστρα («Αραγονέζικη Jota» και «Μια καλοκαιρινή νύχτα στη Μαδρίτη»). Επιστρέφει στη Ρωσία και συνθέτει έργα στα οποία κυριαρχεί το ρωσικό στοιχείο, με θέματα από τη λαϊκή ρωσική μουσική. Το 1856 ξαναπηγαίνει στο Βερολίνο με σκοπό να δουλέψει πάλι με τον παλιό του δάσκαλο τον Dehn, αλλά εκεί τον βρίσκει πρόωρα ο θάνατος το επόμενο έτος.

Evelin Voigtmann

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΕΡΑ "RUSSLAN AND LUDMILLA"

Ο Γκλίνκα υπήρξε ο «πατέρας» της νεότερης Εθνικής Ρωσικής Σχολής. Αυτός δίδαξε το εθνικιστικό ευαγγέλιο, που τελικά είχε ασκήσει τόση γοητεία σε όλους τους λαούς, σύμφωνα με το οποίο η έντεχνη μουσική πρέπει να αντλεί την έμπνευσή της από το δημοτικό τραγούδι (τις κλίμακες, τους ρυθμούς και τον εθνικό χαρακτήρα του), από τους θρύλους, την ιστορία και τις λαϊκές παραδόσεις του Έθνους. Το παράδειγμά του ακολούθησε η περίφημη «Ομάδα των Πέντε»: Μπαλακίρεφ, Μποροντίν, Κούι, Ρίμσκυ-Κόρσακωφ και Μουσόργκσκυ.

Ο Γκλίνκα άφησε αξιόλογο έργο. Εξέχουσα θέση σ' αυτό έχουν οι δύο του όπερες «Η ζωή για τον Τσάρο» (1836) και «Ρουσλάνος και Λουντμίλλα» (1842).

Η υπόθεση της όπερας «Ρουσλάνος και Λουντμίλλα» είναι βασισμένη σε ένα παραμυθόδραμα του Πούσκιν, το οποίο ο ποιητής δεν έζησε να ετοιμάσει υπό τη δραματική μορφή του. Πέντε λιμπρετίστες εργάστηκαν για να του δώσουν την τελική μορφή.

Η Λουντμίλλα, κόρη του Μεγάλου Δούκα του Κιέβου, εξαφανίζεται κατά τη διάρκεια μιας γιορτής που γίνεται στο παλάτι του πατέρα της. Ένας νάνος την έχει απαγάγει. Ο Ρουσλάνος, ύστερα από μία αληθινή Οδύσσεια, από την οποία δεν λείπουν ούτε οι Σειρήνες, κατορθώνει να βρει τη Λουντμίλλα, που είναι όμως βυθισμένη σε ύπνο μαγικό. Αφού σκοτώνει το νάνο, την ξυπνά τελικά με ένα μαγικό δαχτυλίδι.

Η Εισαγωγή, βασισμένη σε θεματικό υλικό από την όπερα, εξελίσσεται σε μια λαμπρή χαρούμενη ατμόσφαιρα από την αρχή ως το τέλος.

Σόλων Μιχαηλίδης

DMITRI SHOSTAKOVICH

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΑΡ. 2, ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΣΕ ΦΑ ΜΕΙΖΟΝΑ, ΕΡΓΟ 102

Το κοντσέρτο του αυτό το έγραψε ο Σοστακόβιτς στα 1957 για τον γιο του Μαξίμ, στον οποίο και το αφιέρωσε. Την πρώτη εκτέλεσή του έδωσε ο γιος του την ίδια χρονιά στη Μόσχα.

Το έργο αυτό είναι σε τρεις κινήσεις, με τις δύο τελευταίες συνεχόμενες. Το γράψιμο είναι εξαιρετικά λιτό και διατονικό, με περιοδικές χρωματικές κινήσεις. Ένα χαρακτηριστικό του είναι η σε μεγάλο βαθμό επανάληψη των απλών μελωδικών γραμμών κι από τα δύο χέρια σε απλές οκτάβες, από μια νότα στο κάθε χέρι χωρίς συχνά την παρεμβολή άλλων αρμονικών στοιχείων. Αυτό επιτείνει την επιθυμητή λιτότητα του χαρακτήρα του έργου.

Μέσα στην απλότητα αυτή όμως υπάρχει πολλή χάρη ανεπιτήδευτη (πρώτο μέρος), ειλικρινής λυρική διάθεση (δεύτερο μέρος) και νεανική ορμή (φινάλε).

Η αρμονική γλώσσα είναι πολύ απλή και διαυγής, συγκρατημένη σε πλαίσια σχεδόν κλασικά.

Προφανώς το έργο γράφτηκε για να εξυπηρετήσει ένα κύριο σκοπό παιδαγωγικό. Προσφέρει όμως και αισθητική χαρά.

Σόλων Μιχαηλίδης

SERGEI RACHMANINOFF

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ. 2 ΣΕ ΜΙ-ΕΛΑΣΣΟΝΑ, ΕΡΓΟ 27

Ο Σεργκέι Ραχμάνινοφ δεν ήταν μόνο ένας από τους μεγαλύτερους πιανίστες του 20^{ου} αιώνα, αλλά επίσης ο τελευταίος εκπρόσωπος της της ρωσικής ρομαντικής παράδοσης μετά τον Τσαϊκόφσκι και τον Ρίμσκι-Κόρσακοφ.

Ο Ραχμάνινοφ γεννήθηκε το 1873 στο Όνεγκ, κοντά στο Νόβγκοροντ, ως τέταρτο παιδί μίας αριστοκρατικής οικογένειας. Αν και τα νεανικά χρόνια πέρασαν αρκετά ευχάριστα για τον Σεργκέι, η ανεύθυνη σπατάλη της περιουσίας από τον πατέρα του κλόνισε τις οικογενειακές σχέσεις. Σε ηλικία 6 χρονών έκανε μαθήματα μουσικής στο Ωδείο της Αγ. Πετρούπολης με υποτροφία. Ο νεαρός Σεργκέι απέδειξε μεγάλο ταλέντο στο πιάνο, επειδή όμως δεν ήταν πολύ συνεπής στην παρακολούθηση των μαθημάτων, παραλίγο να τον έδιωχναν από το Ωδείο. Με την παρέμβαση του ξαδέλφου του, Αλεξάντερ Σίλοτι, ο οποίος ήταν σημαντικός μουσικός και μαέστρος, ο δωδεκάχρονος Ραχμάνινοφ γίνεται μαθητής του πιανίστα Νικολάι Σβέρεφ στη Μόσχα. Φιλοξενείται στο σπίτι του δασκάλου του, που ήταν ιδιαίτερα αυστηρός και χάρη σ' αυτόν, ο Ραχμάνινοφ αποκτά πειθαρχία και την καταπληκτική τεχνική του. Στο περιβάλλον του δασκάλου του γνωρίζεται με διάφορους μεγάλους μουσικούς όπως Anton Rubinstein, Anton Arensky και ιδιαίτερα τον Τσαϊκόφσκι. Το 1888, ο Ραχμάνινοφ αρχίζει μαθήματα σύνθεσης με τους Taneyev και Arensky. Επειδή στη συνέχεια η σύνθεση αποκτά γι' αυτόν μεγαλύτερη σημασία απ' ό,τι το πιάνο, έρχεται σε ρήξη με τον Σβέρεφ. Ωστόσο ολοκληρώνει τις σπουδές του στο Ωδείο της Μόσχας στο πιάνο και στη σύνθεση με τις μεγαλύτερες διακρίσεις.

Ακολουθεί μία περίοδος αρκετών διακρίσεων: η πρώτη του όπερα είχε μεγάλη επιτυχία και το *Πρελούντιο σε ντο-ελάσσονα για πιάνο*, το οποίο έπαιξε ο ίδιος, έγινε το πιο δημοφιλές κομμάτι εκείνης της εποχής. Είχε συνηθίσει τόσο πολύ στις επιτυχίες, που η κακή εκτέλεση της *1^{ης} Συμφωνίας του* το 1895 μαζί με την απορριπτική κριτική του Κούι γι' αυτό το έργο, οδήγησαν τον συνθέτη σε βαθιά κατάθλιψη με συνέπεια να σταματήσει τελείως τη σύνθεση.

Στρέφεται περισσότερο προς τη διεύθυνση και τη διδασκαλία. Οι θεραπείες του υπνωτιστή Νίκολας Νταλ τον βοηθούν να ξεπεράσει το πρόβλημα και το 1900 σ' ένα ταξίδι στην Ιταλία γράφει το *2^ο Κοντσέρτο για πιάνο*, το οποίο παρουσιάζεται με μεγάλη επιτυχία, κι έτσι ο Ραχμάνινοφ βρίσκει τον εαυτό του και πάλι ως συνθέτη.

Στα επόμενα 15 χρόνια, ο Ραχμάνινοφ παρουσιάζει μεγάλη παραγωγικότητα με αποτέλεσμα έναν μεγάλο αριθμό από ώριμα έργα όπως η *2^η Συμφωνία* (1906-08), Το *3^ο Κοντσέρτο για πιάνο* (1909) και το 1913 η χορωδιακή συμφωνία *The Bells*, που βασίζεται σ' ένα ποίημα του Πόε. Το 1917, ο Ραχμάνινοφ αποφασίζει μαζί με την οικογένειά του, να εγκαταλείψει την Ρωσία λόγω των πολιτικών διαταραχών και εγκαθίσταται τελικά στην Αμερική, όπου κάνει εντυπωσιακή καριέρα ως πιανίστας καθώς και ως μαέστρος, κάτι πού του αποδίδει περισσότερο εισόδημα. Αρκετά χρόνια μετά, αρχίζει και πάλι να συνθέτει και γράφει το *4^ο Κοντσέρτο για πιάνο* (1926), τις *Παραλλαγές σ' ένα θέμα του Κορέλλι* (1930) που είναι το τελευταίο έργο του για σόλο πιάνο, την *Ραψωδία πάνω σ' ένα θέμα του Παγκανίνι* για πιάνο και ορχήστρα, καθώς και την *3^η Συμφωνία* του, που ολοκληρώνεται το 1936. Τρία χρόνια πριν τον βρει ο θάνατος από καρκίνο (1943), ο Ραχμάνινοφ γράφει το τελευταίο έργο το, τους *Συμφωνικούς χορούς*, όπου μεταξύ άλλων ανατρέχει σε μοτίβα, που πηγάζουν από ορθόδοξες ρωσικές μελωδίες.

Από τις τρεις συμφωνίες, που έγραψε ο Ραχμάνινοφ, η δεύτερη είναι η πιο δημοφιλής. Παρόλη την μεγάλη αποτυχία της 1^{ης} του Συμφωνίας, ο συνθέτης είχε υποσχεθεί μερικά χρόνια μετά μία νέα συμφωνία. Τελικά αποφασίζει να ασχοληθεί μ' αυτό το έργο το 1906, αλλά πολιτικές ταραχές στην Ρωσία δεν του εξασφαλίζουν την απαραίτητη ηρεμία. Έτσι αποσύρεται για κάποιο διάστημα με την γυναίκα του και το μωρό τους στη Δρέσδη, όπου συγκεντρώνεται στη σύνθεση του έργου. Μέχρι το 1907, ολοκληρώνει το έργο και στη συνέχεια, κατά την διάρκεια του καλοκαιριού, που βρίσκεται και πάλι στην πατρίδα, ασχολείται με την ενορχήστρωση.

Όπως φαίνεται από το χειρόγραφο της συμφωνίας, το οποίο ήταν χαμένο μετά την έκδοση του έργου και βγήκε στην επιφάνεια από τη συλλογή ενός ιδιώτη μόλις τον Οκτώβριο του 2004 (για να πουληθεί σε δημοπρασία τον προσεχή Δεκέμβριο), ο συνθέτης είχε κάνει πολλές διορθώσεις στην ενορχήστρωση. Η τελική μορφή ολοκληρώνεται το 1908 και φέρει αφιέρωση στον δάσκαλό του Taneyev. Υπό τη διεύθυνση του συνθέτη, πρωτοπαρουσιάζεται στις 26 Ιανουαρίου 1908 (ημερολ. Ιουλιανού) στην Αγ. Πετρούπολη και το κοινό την αποδέχεται με μεγάλο ενθουσιασμό.

Η 2^η Συμφωνία σε μι-ελάσσονα, έργο 27 του Ραχμάνινοφ είναι ένα μεγαλόπνοο έργο γεμάτο λυρισμό και βαθύ συναίσθημα. Ακολουθεί στα τέσσερα μέρη της την δομή της μεγάλης ρομαντικής συμφωνίας, κάτι που υποστηρίζεται επίσης από την αρμονία στα δεδομένα του 19^{ου} αιώνα. Αν και τα μέρη βασίζονται σε κλασσικά δομικά πρότυπα, από την έκφραση στο σύνολο φαίνεται σαν να υπάρχει και κάποια (πάντως όχι γνωστή) προγραμματική ιδέα, όπου συγκρούονται σκοτεινές δυνάμεις με ευαίσθητα πρόσωπα.

Το α' μέρος ξεκινά με μία ήρεμη κάπως μελαγχολική εισαγωγή (Largo), στην οποία παρουσιάζεται η κεντρική ιδέα του έργου αρχικά στα βαθιά έγχορδα. Το θέμα αναπτύσσεται μοτιβικά σε όλη την ορχήστρα και οδηγεί σε μία πρώτη κορύφωση. Με το αγγλικό κόρνο περνάμε στο γρήγορο μέρος (Allegro molto), στο οποίο γίνεται η επεξεργασία δύο θεμάτων: το πρώτο μία παραλλαγή της αρχικής ιδέας που εξελίσσεται σε δραματικότητα, και το δεύτερο, που είναι γεμάτο τρυφερότητα και λυρισμό. Η εκτενής ανάπτυξη παρουσιάζει δραματικές συγκρούσεις μεταξύ των δύο θεμάτων, ενώ η επανέκθεση εμφανίζει μία πιο ελπιδοφόρα ατμόσφαιρα, ειδικά με την παρουσίαση του δεύτερου θέματος στην Μι-μείζονα. Το α' μέρος όμως κλείνει πιο εσωστρεφές με μία κόντα στην ελάσσονα τονική του έργου.

Το β' μέρος συνεχίζει σε ελαφριά δραματική ατμόσφαιρα σαν ανάμνηση εμβλημάτων. Εκπληρώνει το ρόλο του σκέρτσου στην παραδοσιακή μορφή της συμφωνίας, το οποίο ωστόσο αναπτύσσεται σαν ρόντο με εναλλαγές δύο θεμάτων· το δεύτερο απ' αυτά είναι μία ευαίσθητη μελωδία στο χαρακτηριστικό χρώμα του Ραχμάνινοφ. Ένα ζωνρό, ανάλαφρο τρίτο θέμα αναπτύσσεται σαν fugato στο κέντρο του β' μέρους.

Το κατεξοχήν στυλ του Ραχμάνινοφ το βρίσκουμε στο γ' μέρος, ένα γαλήνιο Adagio σε Λα-μείζονα με μία θαυμάσια μελωδία, που αναπτύσσεται μεταξύ του κλαρινέτου και των εγχόρδων. Κι εδώ, η χρήση των οργάνων φανερώνει τη μεγάλη μαεστρία, που κατείχε ο συνθέτης στα ορχηστρικά του έργα.

Η συμφωνία ολοκληρώνεται με ένα γεμάτο ζωντάνια δ' μέρος (Allegro vivace), στο οποίο και πάλι αντιπαρατίθενται δύο διαφορετικά θέματα. Ωστόσο υπάρχει υπενθύμιση και του θέματος από το α' μέρος και στην πορεία η αρχική χαρούμενη ατμόσφαιρα γίνεται κάπως πιο σκοτεινή. Παρ' όλα αυτά το έργο οδηγείται στο τέλος σε μια θριαμβευτική κορύφωση.

18

ΠΕΜΠΤΗ

Άλκης Μπαϊτάς διευθυντής ορχήστρας

Π. Κούκος

"Suite in Blue" - Έργο για τα 45 ΧΡΟΝΙΑ της Κ.Ο.Θ.

Ν. Σκαλκώτας

"Η Θάλασσα"

Petri Sakari διευθυντής ορχήστρας
Αντιγόνη Παπούληκα μέτζο - σοπράνο

C. Nielsen

3 αποσπάσματα από την όπερα «Maskarade»: Εισαγωγή,
Πρελούδιο στην 2η πράξη και The Cocks Dance

H. Berlioz

Les Nuits d' Été, έργο 7

D. Shostakovich

Συμφωνία Νο. 6, έργο 53-54, σε σι ελάσσονα

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

26

2004

Τιμές εισιτηρίων Κ.Ο.Θ.

ΠΛΑΤΕΙΑ Α'	20, 00 €
ΠΛΑΤΕΙΑ Β' - ΘΕΩΡΕΙΑ	12, 00 €
ΕΞΩΣΤΗΣ	9, 00 €

ΜΕΙΩΜΕΝΟ* - ΟΜΑΔΙΚΟ

ΠΛΑΤΕΙΑ - ΘΕΩΡΕΙΑ	9, 00 €
ΕΞΩΣΤΗΣ	6, 00 €

**(εκπαιδευτικοί, φοιτητές, μαθητές, σπουδαστές ωδείων)*

Τιμές συνδρομών [-25%]

6 συναυλίες

[6/11, 12/11, 18/11, 26/11, 2/12, 10/12]

ΠΛΑΤΕΙΑ Α'	105 €
ΠΛΑΤΕΙΑ Β' - ΘΕΩΡΕΙΑ	65 €
ΕΞΩΣΤΗΣ	50 €

ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ - ΕΙΔΙΚΗ ΤΙΜΗ

Όλες οι ζώνες (εκτός Πλατείας Α') 30 €

Πληροφορίες για συνδρομές στο τηλ: 2310 589164

Εισιτήρια και συνδρομές προπωλούνται στο Ταμείο της Κ.Ο.Θ. (Μέγαρο Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών), Δευτέρα και Τετάρτη 10:00 - 16:00, Τρίτη και Πέμπτη 10:00 - 13:00 και 17:00 - 20:00, Παρασκευή 10:00 - 13:00

Την ημέρα της εκάστοτε συναυλίας στο Μ.Μ.Θ. / Α.Π.Θ. από 19:00 - 21:00

Τηλέφωνο ταμείου: 2310 236990

ΟΜΑΔΙΚΟ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ

Ειδική τιμή εισιτηρίου (ομαδικό) ισχύει για γκρουπ άνω των 20 ατόμων κατόπιν συνεννόησης με το ταμείο της Κ.Ο.Θ.

Η Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα - αν χρειαστεί - να τροποποιήσει το πρόγραμμα

Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα

Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και άνω

Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφιση και η μαγνητοφώνηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μονή Λαζαριστών Κολοκοτρώνη 21, 564 30 Σταυρούπολη ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Επισκεφθείτε τη νέα μας ιστοσελίδα: www.tssso.gr

ΤΑΜΕΙΟ Κ.Ο.Θ.

Μέγαρο Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών, Εθνικής Αμύνης 2, 546 22 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Καλλιτεχνικός Διευθυντής □
Μύρων Μιχαηλίδης

Μόνιμος Αρχιμουσικός □
Κάρολος Τρικολίδης

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνης
Αντώνης Σουσάμογλου

Κορυφαίοι Α'
Μίκης Μιχαηλίδης
Γεώργιος Πετρόπουλος

Tutti
Μαρία Δρούγου
Μαρία Σουέρεφ
Κρυστάλλης Αρχοντής
Γεώργιος Κανδυλίδης
Εύη Δελφινόπουλου
Ευάγγελος Παπαδημήτρης
Μαρία Σπανού
Ανδρέας Παπανικολάου
Γκρέτα Παπά
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Ευστράτιος Κακάμπουρας
Γεώργιος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάπτας

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α'
Ανθούλα Τζίμα
Ντάρια Κάτσιου

Κορυφαίοι Β'
Νικόλαος Αρχοντής
Αλκέτας Τζιαφέρης

Tutti
Μίμης Τοπσιδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Θανάσης Θεοδωρίδης
Ευαγγελία Κουζώφ
Μαρία Εκλεκτού
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Ίγκορ Σελαμαζιδης
Μικέλ Μιχαηλίδης
Γεώργιος Κουγιουμτζόγλου

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α'
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι Β'
Αλεξάνδρα Βόλτση
Αντώνης Πορίχης

Tutti
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Ειρήνη Παραλίκα
Φελίτσια Ποπίκα
Κατερίνα Μητροπούλου
Χρήστος Βλάχος
Δημήτριος Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α'
Βασίλης Σαΐτης

Κορυφαίοι Β'
Ρένος Μπαλτάς
Απόστολος Χανδράκης

Tutti
Φλέρυ Κοντογιαννάκη
Γεώργιος Μανώλας
Βίκτωρ Δάβαρης
Δημήτρης Πολυζωίδης
Ιωάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι Α'
Γεώργιος Γράλιστας
Χαράλαμπος Χειμαριός

Κορυφαίος Β'
Ιωάννης Χατζής
Ηρακλής Σουμελίδης

Tutti
Αναστάσιος Μαυρουδής
Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Λεωνίδας Κυρίδης
Γιώργος Πολυχρονιάδης
Μιχάλης Σαπουντζής

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Πέτρος Σουσάμογλου
Νικόλαος Δημόπουλος

Κορυφαίοι Β'
Γεώργιος Κανάτσος
Γιάννης Ανισέγκος

Tutti
Νίκος Κουκής

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α'
Δημήτριος Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι Β'
Νικόλαος Καλπαξίδης
Ιωάννης Ραζάκωφ

Tutti
Θωμάς Μητριζάκης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γραονίδης

Κορυφαίοι Β'
Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή
Αλέξανδρος Σταυρίδης

Tutti
Βασίλειος Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Βασίλης Ζαρόγκας
Γιώργος Πολίτης

Κορυφαίοι Β'
Κωνσταντίνος Βαβάλας
Μαρία Πουλιούδη

Tutti
Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α'
Μανώλης Ιορδανίδης
Τραϊανός Ελευθεριάδης

Κορυφαίοι Β'
Βασίλειος Βραδέλης
Παντελής Φειζό

Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α'
Σπύρος Παπαδόπουλος
Γρηγόριος Νέτακας

Tutti
Ιωάννης Σισμανίδης
Δημήτριος Κουρατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α'
Φιλήμων Στεφανίδης

Κορυφαίοι Β'
Φώτιος Δράκος

Tutti
Ευάγγελος Μπαλτάς

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β'
Γεώργιος Τηνιακούδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α'
Δημήτριος Βίττης

ΚΡΟΥΣΤΑ

Κορυφαίος Β'
Κωνσταντίνος Χανής

Tutti
Ελευθέριος Αγγουριδάκης

ΑΡΠΑ

Κατερίνα Γίμα

ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.
Ελένη Μπουλασίκη

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΕΦΟΡΟΥ Κ.Ο.Θ.
Ιωάννης Στέφος

ΦΡΟΝΤΙΣΤΕΣ
Βασίλης Ξαγαράς
Πέτρος Γιάντσης

ΒΟΗΘΟΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗ
Γιώργος Νιμπής

*Οι μόνιμοι μουσικοί της Κ.Ο.Θ. αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας

- **ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ** - Μύρων Μιχαηλίδης
✉ director@tssso.gr
- **ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ Δ/ΝΣΗΣ** - Φίλιππος Χατζησίμου
☎ 2310 589160
✉ philh@tssso.gr
- **ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΗΜ. ΣΧΕΣΕΩΝ** - Πηνελόπη Σερδάρη
☎ 2310 589158
✉ artistic-dep@tssso.gr
- **ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ** - Βαγγέλης Γιασημακόπουλος
☎ 2310 589165
- Μαρία Νιμνή
☎ 2310 589163
- Νίκος Κυριακού
☎ 2310 589164
✉ info@tssso.gr
- **ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ** - Βαγγέλης Γιασημακόπουλος
☎ 2310 589165
✉ press@tssso.gr
- **ΠΡΟΒΟΛΗ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ** - Πηνελόπη Σερδάρη
☎ 2310 589158
✉ artistic-dep@tssso.gr
- Βαγγέλης Γιασημακόπουλος
☎ 2310 589165
✉ press@tssso.gr
- Νίκος Κυριακού
☎ 2310 589164
✉ info@tssso.gr
- **ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ** - Στεφάνια Γιάντση
☎ 2310 589157
- Μανώλης Αδάμος
☎ 2310 589159
✉ economics@tssso.gr
- **ΜΟΥΣΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ** - Λίνα Μυλωνάκη
☎ 2310 589156
✉ lina@tssso.gr
- **ΤΑΜΙΑΣ** - Έλενα Παράσχου
☎ 2310 236990

FAX Κ.Ο.Θ. 2310 604854
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ Κ.Ο.Θ. www.tssso.gr

www.tssso.gr

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

με την υποστήριξη
Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
Αγγελιοφόρος

FM 100

TV 100

www.cultureguide.gr

About
Θεσσαλονίκη